

Vakantieverlag 3

Vrijdag 26 mei

Weer prachtig weer. Het zwitserlevengevoel steekt de kop op!

Om negen uur maken we los en varen we naar Maasbracht. Daar willen we water laden en boodschappen doen. Maar als we de haven binnenkomen varen, staat er een bordje, dat we moeten betalen om af te meren. Aangezien we hier maar even blijven, hebben we daar geen zin in. Uitbuiters! Dan maar in Maastricht. Sluis Maasbracht is net aan het schutten, dus even wachten. Een kopje koffie op de steiger maakt het wachten aangenaam. Een praatje is altijd welkom.

In deze sluis gaan we 11,45 meter omhoog. Maar er zijn drijvende bolders. Daar kan je aan vastmaken en dan is het schutten een eitje!

Het Julianakanaal is recht toe recht aan en is de verbinding tussen Maasbracht en Maastricht. Het vervangt de kronkelende Maas, waar de scheepvaart vroeger behoorlijk langer moest varen en vele sluizen meer op hun vaarweg tegenkwamen. Bovendien staat er in de zomerperiode niet altijd genoeg water om met geladen boten te varen. Het ligt beduidend hoger dan het land ernaast. We zien van de weg alleen 3 meter van de lantaarnpalen. In dit kanaal ligt ook sluis Born, waar we 11,35 meter omhoog gaan. Na 43 km. komen we in Maastricht aan. We varen direct naar de bunkerboot. Daar is op dit moment ruimte voor onze 3 schepen. We tanken diesel en gooien de watertanken vol. Op de bunkerboot staat de havenmeester van het "bassin" dit is een haventje tussen de oude fabrieksgebouwen en opslagloodsen, die nu bijna allemaal zijn verbouwd tot appartementen. Meestal liggen we in Maastricht aan de dam tussen de bruggen in de Maas, maar daar is nu geen plaats. Dan maar naar het bassin. Daarvoor moet de kleine sluis draaien. We gaan hier twee meter naar beneden en komen dan op een vriendelijke waterplas met zelfs een fontein in het midden. Regelmatig spuit het water omhoog en dat is een verkoelend gehoor. Wat de figuren voorstellen weten we niet en daar komen we ook niet achter. Kunst moet je niet uitgelegd willen hebben, toch? Dan verliest het zijn charme! We meren af met de boeg naar het terras. Daar zitten veel mensen van een verkoelend glaasje te genieten. Maar wij gaan eerst boodschappen doen. De koelkast, die heerlijk ruim en koud is, moet weer gevuld. Ook gelijk even naar de flappentap. Wij zijn er klaar voor! Maas, moezel, rij, we komen er aan! 'S avonds gaan we nog even de stad in. Alle terrassen zitten vol en wij sluiten ons bij de goegemeente aan. Lekker glaasje wijn en dan op tijd naar bed. Moeten om 09.00 uur moeten we al weer door de sluis!

Zaterdag 27 mei.

Om vijf voor negen staat de havenmeesteres bij de boot. Zij is op tijd om ons te schutten. Nou, wij zijn er ook klaar voor. Nu gaan we de 2 meter weer omhoog. De sluismeester vindt dat het prima gaat. Zij maakt wel anders mee! Graag vertelt ze hierover. De babbelfox gaat open en pas weer dicht als we de sluis uitvaren.! Evengoed wel heel vriendelijk hoor. Maar het is nog maar 9 uur!

We varen de Maas weer op en door Maastricht heen. Mooie gebouwen, heel veel kerken en prachtige bruggen die de west en de oost over met elkaar verbinden. Het is tenslotte "een" stad. De sluis bij Lanaye, zo'n 5 km. verder, gaat na een oproep via de marifoon voor ons draaien. Hier gaan we 12,43 meter omhoog. De diepste sluis van Nederland. Maar er zijn drijvende bolders, dus vastmaken en koffie drinken! Bij het uitvaren komen we op het Albertkanaal. Ongemerkt zijn we de grens over gegaan. Ook dit is gegraven om de kronkelige Maas te omzeilen. De oevers zijn industrieel gebied. Cement en kalk, Quartz en stenen en alle dingen die daar bij horen. In Nederland moet een kalkfabriek de schepen leegmaken met zuigapparatuur. Hier doet men dat nog met kranen en happers. Het stuift als een gek, met een beetje wind. België hè!

We komen door Luik, waar we vorig jaar een paar dagen hebben gelegen. De stad met z'n hoogtepunten hebben we dus al gezien. We gaan door en willen zo'n twee uur varen verder afmeren bij Flemalle, een kleine haven. De oevers worden mooier en groener. De huizen fraaier. We zijn duidelijk in de Ardennen. Bij Flemalle aangekomen blijkt er geen goede afmeermogelijkheid te zijn. dan varen we maar door. Richting Huy. Da's nog best ver, maar wat moet, dat moet. We zien dat de steiger bij Amay vrij is. Een kademuur met goede bolders en ruimte voor drie schepen. Goed voor ons! De zon schijnt nog volop. Op de wal drinken we een biertje o.i.d. En ieder zuchtje wind is welkom. Na het eten duikt Theo onder de vloer. Ter controle doet hij dat regelmatig. Nu blijkt dat er best veel water staat. En waar komt het vandaan, is de hamvraag. Eerst droogmaken. Gelukkig heeft Jaap een pompje bij zich, zodat niet alles met een dweil eruit gehaald hoeft te worden. Dan wordt er gekeken, waar "het lek" zit. Dat wordt niet gevonden. We denken dat de watertank bij het vullen is overgelopen. Bij de bunkerboot in Maastricht zat er wel heel veel druk op de kraan.

Morgen vroeg nog eens kijken.

Een collega van Eric komt met de motor langs. Net als de kuipvloer dicht is, begint het te regenen. Enorm hard, en een dikke onweersbui barst boven ons los. Met z'n allen zitten we aan de koffie op de Joker. Behalve Cobi, die de stoeltjes nog even binnen zette en nu de overstap niet droog kan maken, zelfs niet met een paraplu. Op buienradar kunnen we zien, dat we er midden in zitten. Zelfs hagel komt naar beneden.

Na een na een uurtje is de bui over en kunnen de flappen open. Het is in de boot behoorlijk warm geworden. Cobi stapt over en krijgt alsnog thee. De collega stapt weer op de motor en dan praten we de route voor morgen nog even door. Namen gaat het worden.. ook daar zijn we nog bekend. Gelukkig is de temperatuur wat afgekoeld. Beter om beter te slapen!

Tot morgen.

Zondag 28 mei

Na de regen van gisteravond hebben we wel even werk om de kleine steentjes en het gruis, wat tegen en op de boot is gespat, te verwijderen. Als we erop gaan lopen, is het dek zo kaal. Een paar putsen water doen al wonderen en nog even met de mop na, dan is de boot weer toonbaar. Nu is het weer nog niet helemaal zoals we het graag willen. Het rommelt nog wat in de verte, een buitje hangt in de lucht. Als we vijf km. Gevaren hebben krijgen we de eerste sluis van vandaag. Uiteraard weer omhoog! 4,80 meter.

We krijgen de bui als we in de sluis liggen. Theo noemt het een "sluisbui" Niet hard, niet veel en eigenlijk wel koel. Na vijf minuten is het over en wordt het weer zonnig en warm, later zelfs heet. Het lijkt ons niets om nu op het land of in de stad te moeten zijn. Maar je begrijpt, klagen doen we niet. We vinden het prima zo. Er zijn deze vakantie al vijf zaken, waar we erg blij mee zijn: het weer, het gezelschap, de nieuwe grotere koelkast, de zonnecel en de sluishaken. Het wordt allemaal zo in de jaren aardig aangepast aan onze wil. Niet nodig, wel fijn.

De sluisen doen we zonder problemen en dan bereiken we Namen. De Maas wordt hier steeds mooier, zo ook de huizen aan de waterkant. Af en toe komen we een boot tegen, maar druk is het beslist niet. We gaan naar de haven waar we vorig jaar zoveel hebben meegemaakt. Het hoge, snelle water, de invaart tussen de havensteigers, het gereed maken om weg te varen.....het is praat van de eerste orde. De schippers gaan naar de capitaineri, betalen voor de plek en het halen van een sleutel voor het douchegebouw. Eerst nog een frisje op de Maritiem en dan naar de douche. Da's lekker. Best al een poosje geleden. Aan boord is een teiltje, warm water en zeep wel voorhanden, maar een douche.....heerlijk. Met schone lijf en leden stappen we de warmte weer in. Het is zondag dus gaan we uit eten. In Namen is het gezellig druk. En er is kermis op het plein. Ook straat theater, dus we blijven even kijken. Het terras bij het restaurant van onze keus

zit helemaal vol, maar binnen is het heerlijk koel. Hier blijven we. Het eten is lekker, het toetje reuze....

Te reden zoeken we later op de avond de boot en ons bed weer op. Moedigen verder!

Maandag 29 mei

Om 08.00 uur loopt Eric al met de waterslang te slepen. Ook goedemorgen!

Hij wil n.l. Om 09.00 uur de sepkey, die toegang tot de waterkraan geeft, weer inleveren. Helaas is de havenmeester er om 09.00 uur niet. Er hangt een briefje met de vermelding, dat hij in de tweede haven is en om 11.00 uur terug zal zijn.

Maar dan hopen wij toch al een stuk verder gevaren te zijn. De €20,00 borg, die betaald is, hoopt hij via een boze mail op zijn rekening terug te krijgen. We betalen het uit de pot, zo betalen we allemaal ons deel.

We varen vandaag naar Dinant, een toeristen trekker. Vijf sluizen te gaan! Het weer is super, eigenlijk te warm. Maar we klagen niet hoor, beter zo dan het weer van vorig jaar. Bij de eerste sluis moeten we een vrachtauto voor laten gaan. Prima, die moet zijn brood verdienen. Bij sluis nr. 2 staat het licht op rood. Op de vraag via de marifoon om een opening, blijkt dat er van de andere kant een schip komt, wat voor gaat. Blijkbaar vaart die heel erg langzaam, want het duurt drie kwartier, voordat het schip zelfs maar in zicht komt. Het is een rondvaart boot. We mopperen wat af. De sluiswachter had ons al wel vier keer kunnen schutten. Een duidelijk geval van " ik maak hier de dienst uit". Maar verder kunnen we er niks mee, dus vergeten we het voorval maar snel. De zwaluwtjes vliegen af en aan in de sluis en pikken de aaltjes en ander gedierte van de wand. De huizen op de sluis zitten vol met zwaluwnesten. Leuk om dat te zien. De overige sluizen gaan prima en om kwart over drie meren we af aan de steiger in Dinant. De hele waterkant wordt gerenoveerd. Er komt een prachtige boulevard, zo wijzen de plaatjes uit. Maar nu is het nog een rommeltje. Maar ons plekje is goed.

Het is te warm om nu op sight seeing te gaan. We drinken een aankomst glaasje en besluiten om vanavond de stad te doen.

Dat lukt. Maar het is er erg stil. Maar er staan wel prachtige gebouwen. Op de dag, in het seizoen kan je de citadel bezoeken, die hoog op de berg staat. Je hoeft niet perse te lopen, maar kan er met de kabelbaan naar toe. Helaas is het nu gesloten. Er staat een prachtige, grote kerk, maar ook die is dicht. We lopen naar de plek waar in 1995 een stuk berg van 450 ton recht naar beneden is gekomen. Een huis en een stuk van de supermarkt werden eronder bedolven. Geen persoon is geraakt, wonder. Oven wonder. Nu is de berg met beton gestut en moet het weer jaren meegaan. Dinant is de geboortestad van Adolf Sax, de uitvinder dan van de saxofoon. Het verhaal gaat, dat hij de eerste jaren alleen vanachter de coulissen speelde. Hij durfde niet voor het publiek te staan. Maar de mensen kwamen evengoed luisteren. Na zo'n vijf jaar kwam hij dan toch tevoorschijn en het publiek vond het prachtig. Nu staat de stad vol met grote saxofoons in allerlei kleuren. Heel leuk om te zien. Als we langs een ijstent komen, trakteren we ons op een paar bolletjes. Ze zijn best prijzig, maar alla! Op de boot nog een glaasje toe, en dan naar bed. We hebben het slaaplaken tevoorschijn gehaald. Een dekbed is voor vandaag te warm. Jaja, we maken het mee!

Dinsdag 30 mei.

Vandaag passeren we de Belgisch- Franse grens. We zijn er zo'n 20 km. vandaan. Maar eerst doen we nog 3 sluizen. De sluis bij Anseremme gaat ook nu moeiteloos. Over de sluis loopt een spoorbrug en met donderend geraas passeert er een trein. Da's even schrikken. Het vullen van de sluis gaat snel. Als je dan zo weer zo'n 2,50 meter omhoog komt, ontvouwt zich zo'n mooi tafereel, kleine plaatsjes met leuke kerkjes en veel groen, hoog en laag.

Na de sluisen bij Waulsort en Hastière gaan we de grens over. Welkom in Frankrijk, staat er. En wat is het hier mooi! En het weer houdt zich goed. We genieten volop!